

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/56/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010186
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813010186.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi samosudcom Mgr. Vojtechom Chmelanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. februára 2014 takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n á : U. R., nar. XX.XX.XXXX v L.,
okres Prievidza, trvale bytom J., A. L. č. XXX/X,

s a

podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi, sp. zn. 1Pv 1042/2011 zo dňa 20. marca 2013, pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 262/2011 Z.z., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v období od 23. októbra 2009 do 27. januára 2010 v J. na ulici L. L. číslo XX/X vzala z bytu, v ktorom predtým býval poškodený Y. Y., počas jeho neprítomnosti finančnú hotovosť minimálne 1.700 eur, ktorá bola mimo iné nájdená pri prehľadávaní bytu a patrila poškodenému a ktorú si následne svojvoľne ponechala, čím spôsobila poškodenému Y. Y. škodu vo výške 1.700 eur,

o s l o b o d z u j e .

Podľa § 288 ods.3 Trestného poriadku súd poškodeného Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., L. L. č. XXX/XX, t.č. umiestnený v M. R. R. L., B. č. XXX/XX, X. J. s nárokom na náhradu škody odkazuje na občiansko-súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej U. R., vypočul poškodeného Y. Y., vypočul svedkov Mgr. J. F., H. H., G. H., O. H., E. H., Mgr. U. R., vypočul znalkyňu MUDr. H. H., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaná U. R. tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprela spáchanie trestnej činnosti. Obžalovaná uviedla, že najskôr zomrela jej matka na rakovinu a v predmetnom byte zostal bývať poškodený. Z dôvodu, že sa jej poškodený po smrti matky nehlásil, zavolała príbuzným. Po príchode k predmetnému bytu, z dôvodu, že poškodený jej neotváral a ona nemala od predmetného bytu kľúče, dvere do bytu vylomili a našli poškodeného, ktorý bol v zlom zdravotnom stave, lebo sa pokúsil o samovraždu. Z toho dôvodu bol zabezpečený odvoz poškodeného do X. do L., neskôr bol poškodený hospitalizovaný v X. v P.. Následne na to sa dvere opravili, ona predmetný byt uzamkla a vzala si kľúče poškodeného od predmetného bytu. Ďalej uviedla, že v mesiacoch október 2009, november 2009 bola v predmetnom byte viackrát a to z toho dôvodu, že do dedičského konania po nebohej matke mala priniesť

doklady o jej majetku. Uviedla, že bola v predmetnom období v byte aj so svojou dcérou Mgr. U. R. a s H. H., vtedy našli vkladnú knižku, ktorú našla ona, našla ju v spálni v skrini. Túto knižku potom zanesla na Notársky úrad. Obžalovaná jednoznačne poprela, že poškodený mohol mať v hotovosti sumu 1.700 eur, pretože holdoval alkoholu, bol riešený pre priestupok za alkohol, mal veľa úverov. Obžalovaná nevedela uviesť, kde poškodený pracoval, aký mal príjem, pretože nežila s matkou a poškodeným v spoločnej domácnosti. Na záver uviedla, že byt zostal jej, lebo bola poručníčkou poškodeného, ona za neho vyplatila podlžnosti, jeho podiel činil 13.000 eur.

Poškodený Y. Y. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že zjedol po smrti svojej matky lieky a na základe toho bol hospitalizovaný v nemocnici. O tom, že mu zmizli peniaze sa dozvedel po tom, čo sa vrátil domov. Uviedol, že po príchode z nemocnice sa išiel pozrieť do skrine a zistil, že peniaze sa tam nenachádzajú. Uviedol, že peniaze boli uložené v spálni v skrini, pričom tam bola uložená suma 1.700 eur v 100 a 50 eurových bankovkách, tieto peniaze mal jednak zo svojich úspor, keď ešte pracoval, jednak z pôžičky, ktorú si zobral. Uviedol, že v tom čase bola obžalovaná jeho opatrovníčka, bál sa ju obviniť, že mu peniaze zobrala. O tom, že mu zmizli peniaze povedal až Mgr. J. F., keď bol umiestnený v R. B.. Tomuto hovoril aj o tom, že mu zmizla zlatá retiazka a krížik, ktoré boli v škatuli v kuchyni a že mu obžalovaná predala aj nejaké veci. Neskôr o tomto povedal aj H. H. a O. H.. Poškodený jednoznačne poprel, že by v tomto rozhodnom období požíval alkoholické nápoje a že peniaze míňal na alkoholické nápoje. Uviedol, že je pravdou, že od R. R. mal pôžičku vo výške okolo 1.600 eur a že tieto finančné prostriedky si vyberal z účtu, časť týchto peňazí minul a zvyšok si ukladal doma. Ďalej svedok uviedol, že aj jeho nebohá matka mala vkladnú knižku, aj z tejto knižky sa vyberali peniaze a chod domácnosti sa financoval z dôchodku nebohej matky. Na záver uviedol, že s obžalovanou nemal dobrý vzťah z dôvodu, že matka bola ťažko chorá, ona sa o ňu nestarala.

Svedok Mgr. J. F. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že k trestnej činnosti obžalovanej sa nevie vyjadriť. Uviedol, že po tom, čo bol do ich zariadenia umiestnený poškodený Y. Y., tak tento mu po týždni umiestnenia hovoril, že obžalovaná mu vzala peniaze, že mu vzala zlaté predmety, že mu predala nejaké veci a že ho pripravila o byt. Z dôvodu, že obžalovaná bola opatrovníčkou poškodeného, tak ju o tom informoval. Obžalovaná mu na to uviedla, že to, čo hovorí poškodený nie je pravda. Na záver uviedol, že obžalovaná poškodeného v ich zariadení navštevuje len sporadicky.

Svedkyňa H. H. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaná ju poprosila, aby išla do bytu jej nebohej matky, jej nebohej sestry v čase, keď poškodený bol hospitalizovaný v nemocnici, lebo obžalovaná potrebovala nejaké doklady ohľadne dedičského konania. Uviedla, že to bolo niekedy v októbri 2009 alebo v novembri 2009. V predmetnom byte bola ona a obžalovaná. Svedkyňa jednoznačne poprela, že by v tom čase bola s nimi v byte aj dcéra obžalovanej Mgr. U. R.. Uviedla, že keď prezerali byt, tak ona našla v spálni v skrini pánsku peňaženku, túto otvorila a videla tam tisíc eurové bankovky, ona potom peňaženku dala obžalovanej, ktorá si ju zobrala, peniaze prepočítala, odišla s ňou do kuchyne a peňaženku dala do svojej tašky. Podľa jej názoru, bolo tam najmenej 8 - 9 bankoviek zelenej farby. Svedkyňa uviedla, že je pravdou, že vtedy našli aj vkladnú knižku a taktiež v kuchyni boli nájdené ďalšie peniaze. Svedkyňa uviedla, že má vedomosť o tom, že poškodený kúpil nebohej matke zlatú retiazku, ale čo sa s ňou stalo, nevedela uviesť. Potom z tohto bytu odišli k nej na byt, kde bol aj jej manžel, tento sa ich pýtal, či niečo našli, na čo obžalovaná jej manželovi povedala, že áno a že toho bolo dosť. Svedkyňa ďalej uviedla, že neskôr s obžalovanou bola ešte dvakrát v predmetnom byte, pretože obžalovaná chcela z bytu vyhodiť veci po nebohej. Na záver uviedla, že jej poškodený hovoril, že obžalovaná mu zobrala peniaze a nejaké veci, ale ona mu nepovedala, že obžalovaná peniaze vzala.

Svedkovia G. H., O. H. vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní uviedol, že k trestnej činnosti obžalovanej sa nevedia vyjadriť. Zhodne uviedli, že keď boli na návšteve u H., tak obžalovaná im povedala, že našli peniaze v predmetnom byte, že ich tam bolo dosť, pričom im nepovedala ich výšku a taktiež povedala, že tie peniaze použije za pohreb jej nebohej matky.

Svedok O. H. ešte vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že matka mu predtým povedala, že našli peňaženku s peniazmi a že aj v kuchyni našli ďalšie peniaze a že tieto si zobrala obžalovaná. Na záver svojej výpovede uviedol, že keď poškodeného priviezol z Y. domov do predmetného bytu, tak poškodený po otvorení dverí bytu ihneď išiel do spálne a to do skrine a následne, keď prišiel k nemu

poškodený, tak bol rozrušený. Poškodený mu v ten deň nehovoril, že mu chýbajú peniaze, toto mu hovoril až neskôr a povedal mu, že tam mal 1.700 eur.

Svedok E. H. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že k trestnej činnosti obžalovanej sa nevie vyjadriť. Uviedol, že má vedomosť o tom, že obžalovaná s jeho manželkou boli v byte poškodeného a nebohej matky obžalovanej, pričom poškodený bol v tom čase hospitalizovaný, pretože ich k predmetnému bytu odprevadil. Ďalej uviedol, že keď obžalovaná prišla k nim na byt spolu s jeho manželkou, tak sa ich pýtal, či niečo našli, myslel tým peniaze, na čo obžalovaná povedala, že našli a bolo toho dost.

Svedkyňa Mgr. U. R. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovanou bola v predmetnom byte po smrti nebohej starkej asi 2 - 3-krát, pretože hľadali veci potrebné pre dedičské konanie, pričom už v tom čase bol poškodený hospitalizovaný v nemocnici, pričom ani ona, ani matka žiadne peniaze, ani vkladnú knižku nenašli. Ďalej svedkyňa uviedla, že z dôvodu, že obžalovaná sa bála chodiť do predmetného bytu, zavolali H. H., aby s nimi do predmetného bytu išla, čo sa aj stalo. Ďalej uviedla, že tam našli len vkladnú knižku, žiadne peniaze sa tam nenašli, našli sa len nejaké peniaze v kuchyni. Ďalej svedkyňa uviedla, že poškodený nemohol mať žiadne peniaze doma, pretože požíval alkoholické nápoje, čo nevedela preukázať, uvádzala, že má vedomosť o tom, že raz bol poškodený viackrát riešený pre alkohol v priestupkovom konaní.

Znalkyňa MUDr. H. H. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu zotrvala na písomne podanom znaleckom posudku, ako aj na jeho záveroch, ktorý vypracovala s MUDr. A. D.. Uviedla, že poškodený trpí duševnou poruchou, ktorú si privodil požitím liekov v čase pokusu o samovraždu. Uviedla, že poškodený bol zbavený spôsobilosti na právne úkony, pretože nie je schopný v súčasnej dobe zabezpečovať si svoje potreby. Znalkyňa uviedla, že poškodený je schopný vypovedať, má zachované rozpoznávacie a pamäťové zložky ohľadne toho, čo sa v minulosti stalo a následne všetky okolnosti, ktoré sa stali vie reprodukovať. Znalkyňa vylúčila, že by u poškodeného zistili skresľovanie udalosti, resp. že by mal sklony ku klamstvám, ani nezistili, že by bol poškodený náchylný k ovplyvňovaniu inými osobami.

Z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 9Ps 2/2009 vyplýva, že poškodený bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony a za jeho opatrovníčku bola ustanovená obžalovaná.

Z osvedčenia o dedičstve, sp. zn. 14D 990/2009 vyplýva, že dedičmi po nebohej U. Y. sú obžalovaná a poškodený. Z dohody o finančnom vyrovnaní zo dňa 21. apríla 2011 vyplýva, že poškodený poveril obžalovanú na splácanie dlhov vyplývajúcich z kúpnej zmluvy.

Zo správy R. R., s.s. L. vyplýva, že poškodenému bol poskytnutý úver dňa 19. marca 2009 vo výške 1.700 eur, pričom v spise sa nachádzajú doklady o výberoch z predmetného účtu.

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. júla 2013 rozsudkom uznal obžalovanú U. R. vinnou pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1 Trestného zákona a uložil jej trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace, ktorého výkon jej súd podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov a zaviazal ju k náhrade škody.

Krajský súd v Trenčíne na základe odvolania U. R. voči rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 56/2013-227 zo dňa 25. júla 2013 uznesením pod sp. zn. 2To 112/2013 zo dňa 03. decembra 2013 predmetný rozsudok podľa § 321 ods.1 písm. a), b), c), d) Trestného zákona zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Súd po zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrne, viazaný názorom Krajského súdu v Trenčíne, dospel k záveru, že už v prípravnom konaní nebolo správne postupované, keď nebol žiadaný súhlas poškodeného Y. Y. na trestné stíhanie obžalovanej U. R., pretože medzi nimi je príbuzenský vzťah (brat a sestra). V danom prípade súd poukazuje na ustanovenie § 211 ods.1 Trestného poriadku, že trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému, osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok odoprieť vypovedať, možno začať a už v začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného, pričom v zmysle § 212 ods.1 Trestného poriadku musí poškodený takýto prejav vôle oznámiť prokurátorovi alebo policajťovi písomne alebo ústne

do zápisnice. V tomto konaní takýto písomný prejav alebo ústny prejav zo strany poškodeného daný nebol. Za tohoto stavu teda nebolo možné začať a už v začatom trestnom stíhaní pokračovať, pretože takýto súhlas poškodeného nebol daný. Z horeuvedeného teda vyplýva, že ak trestné stíhanie bolo bez tohto súhlasu začaté, bolo nezákonné, ako i všetky procesné úkony, ktoré boli vo veci vykonané, zadováženie listinných dôkazov a podobne, pričom na toto porušenie Zákona nadväzovali i ostatné porušenia Zákona. Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti, preto súd obžalovanú U. R. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Poškodený si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, avšak súd obžalovanú spod obžaloby oslobodil, preto súd v zmysle § 288 ods.3 Trestného poriadku poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.